

РЕШЕНИЕ

№ 196

гр. К., 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ПЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: НЕЙКО Г. НЕЙКОВ

при участието на секретаря ДЕТЕЛИНА ИВ. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от НЕЙКО Г. НЕЙКОВ Гражданско дело № 20215510101521 по описа за 2021 година

Предявен е иск от М.Р. АШ., ЕГН *****, с адрес: с. *****, общ. К., кв. "*****" № 1, против Х.И. ЕГН ***** с адрес: с. *****, общ. К., кв. "*****" № 1 с правно основание чл. 49 СК.

Ищецът сочи, че с ответницата сключили граждански брак, първи и за двамата, на ****г. в с. *****, общ. К.. От брака си имат родени: син – А., роден на ****г. в гр.К. и дъщеря - М., родена на ****г. в гр. К..

С ответницата в началото се разбирали добре, през ****г. заживели заедно в дома на родителите му, заедно с баща му, майка му била починала. Съпругата му била бременна. Двамата решили той да замине да работи в чужбина, за да осигурява финансова обезпеченост на семейството. В края на ****г., се върнал в България, останал за няколко месеца. Не оспорва, че ответницата била добра майка. Няколко пъти напускал България и заминавал на работа извън страната. През м. септември ****г. сключили брак. Заминали заедно за чужбина, където той работел, детето посещавало детско заведение, а съпругата му не работила. В края на ****г. се върнали в България, като отново заживели в дома на родителите му, заедно с баща му, като през лятото на 2007г., се родила и дъщеря им - М..

Твърди, че през всичките години на съществуване на брака им, единствено той осигурявал всички средства за издръжка на семейството, дома и децата им.

Твърди, че в момента, в който ответницата започнала работа в „А“ АД, започнала да поддържа извънбрачна връзка, за която научил по-късно. Съпругата му категорично отрекла да има и поддържа извънбрачна връзка, но отказвала да имат близки физически контакти. Научил, че ответницата продължила с тази връзка от колегите й.

Моли съда да постанови решение, с което да прекрати брака между него и ответницата, при условията на чл.47 ал. 3 СК, като „дълбоко и непоправимо разстроен“, без да се произнася по въпроса за вината.

Моли съда на него да бъдат предоставени за упражняване родителските права над родените от брака деца - А. и М., които да живеят с него в с. *****, обл. С, кв. „*****“ №1, като определи режим на контакти между майката и децата, съобразно константната съдебна практика в тази насока.

Моли съда да осъди ответницата да заплаща месечна издръжка за децата, както следва: за сина им А.-на 17г., лично и с негово съгласие, в качеството на негов баща, месечна издръжка, в размер на 350,00 лв./ триста и петдесет/ лева, и за дъщеря им – М. - на 13г., чрез него, в качеството на неин баща и законен представител, месечна издръжка в размер на 220.00лв., считано от датата на подаване на настоящата искова молба, до настъпването на законни основания за изменение или прекратяване на издръжката.

Моли съда на него да предостави за ползване семейното жилище, находящо се в с. *****, обл.С, кв. „*****“ № 1, собственост на родителите му.

Моли съда след прекратяване на брака, ответницата да продължи да носи фамилното си име- И., което носи и към момента.

Не претнедира за разноски по делото.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответницата чрез адв. Г. А., АК-СЗ.

Счита, че предявените искове са по чл. 49, ал. 3 СК.

Намира иска за прекратяване на брака за частично основателен, поради наличието на настъпило дълбоко и непоправимо разстройство, но дължащо се на причини, различни от посочените от ищеца. Исковете за упражняване на родителските права, за личните отношения и издръжката на децата и за ползване на семейното жилище намира за изцяло неоснователни.

Сочи, че с ответника започнали връзка през 2001 година, заживели заедно и скоро след това забременяла. Заживели в дома на неговите родители. Около третия, четвъртия месец от бременността ѝ, ищецът заминал за К острови с аргумент, че трябвало да работи и да спечели средства. Дошъл си на 04.12.**** и синът им се родил на следващия ден. Бащата останал с тях няколко месеца в с. *****, но още преди детето да навърши година, през 2004 година, отново заминал, но за И. Прибрал се отново през **** година. Поканил - нея и детето, да заминат заедно с него и по тази причина сключили и граждански брак на **** год. Върнали се обратно в България през декември, **** година. Не отрича, че по време на престоя им в И не е полагала труд. Знае, че при престоя им в И ищецът работил в строителството. Не отрича, че осигурявал битовите консумативи и прехраната им през тази година.

Сочи, че при завръщането им в България през **** год. установила, че отново е бременна и решили да останат с вече роденото им дете тук, а ищецът заминал обратно за И. Постигнали уговорка, че ще ги вземе там след раждането на второто дете. Върнал се окончателно в България, когато дъщеря им била навършила 3 години. През изтеклия тригодишен период той се прибирал за много кратко и средствата, с които помагал, били символични. Дъщеря им била болнава, не можела да я запиши в детско заведение. Живеела затруднено, във финансов, и в емоционален план. За да осигури съществуването на трима им, намирала временни работи.

През този период ѝ помагали нейните родители, които се включвали, както с преки грижи за децата, така и с финансова помощ. Твърди, че отсъствието на ответника нанесло трайна и тежка вреда на личните им взаимоотношенията и на семейството. Била млада, с две малки деца. Ответникът не им изпращал регулярно средства, не се интересувал достатъчно от тях, не се връщал нито

за личните празници на нея и децата. Твърди, че та проявявала нужното уважение към личността на съпруга си, включително, приемайки и тежобите на неговите родители като свои. Когато неговият баща се разболял и залежал в периода края на 2013 - началото на 2014, за него до смъртта му се грижили само тя и съсед.

Твърди, че след завръщането на съпруга ѝ през 2010 год. в България, той не започнал никъде постоянна работа.

Твърди, че съпругът ѝ имал хазартно поведение по отношение на семейния бюджет. Сочи, че по поводи на настоящия иск научила за наложена възбрана върху притежаван от тях имот в режим на съпружеска имуществена общност. Срещу съпруга ѝ било образувано ИД №**** по описа на ЧСИ Р.М, по което изпълнителните действия били насочени срещу собствения им имот - къща в двор в с. *****, която придобили през 2009 година, чрез покупко-продажба от нейните родители. Възбраната била наложена на 26.02.2015 год. и тежала върху имота до 2.12.2015.

Сочи, че през 2010 година започнала работа в А АД. Завършила била счетоводство и контрол във В университет през **** год., но започнала работа като фрезист. В А АД работила и до сега, а през последните осем години била книговодител КОС.

Категорично възразява срещу обвиненията в изневяра от исковата молба. Не отрича, че охладняла към ищеца.

Твърди, че участието на съпруга ѝ в залагания в моментни игри на късмета, в игрални зали и др., ѝ било известно. Сочи, че не ѝ било известно с какви средства разполага ищецът, но голяма част от тях разходвал в залагания. Не представлявал финансова подкрепа и гръб нито за нея, нито за децата им. Започнал да им дава джобни пари от около две-три години. Разходите по домакинството - храна и битови консумативи били изцяло за нейна сметка, а в разходите за облекло и помагала на децата ищецът участвал неравностойно.

Твърди, че е ставала жертва и на физическо и вербално насилие от страна на ищеца. Преглъщала и се опитвала да прикрие фактите в името на децата и спокойствието им. През 2015 година след поредното посегателство подала в полицията и пред съда жалба за упражнено срещу нея домашно насилие от съпруга ѝ. В началото на проверката, той я уговорил да оттегли оплакванията си. Съгласила се, но той ѝ посягал и след това.

Възразява категорично и изцяло срещу искането упражняването на родителските права над децата им да бъдат присъдени на ищеца, възразява срещу искането за режим на лични контакти между нея и децата, възразява срещу направеното искане за издръжка, дължима от нея за децата, и възразява срещу искането за присъждане на ищеца ползването на семейното жилище на адрес с. *****, кв. *****. По иска за фамилното име след брака, не възразява да за пазя името И., не е приемала фамилията на ищеца.

Не възразява бракът да бъде прекратен чрез развод по смисъла на чл. 49, ал. 1, СК. Към момента не прави искане за произнасяне по въпроса за вината. Категорично възразява срещу предявените искове за упражняване на родителските права, личните отношения и издръжката на децата и ползване на семейното жилище като напълно неоснователни и недоказани. Твърди, че упражняването на родителските права от ищеца не било в интерес на децата. Същият нямал постоянна работа, нямал постоянни доходи, имал отрицателни навици, свързани с хазарта и в този смисъл няма да е в състояние да осигури на децата ни стабилна, безконфликтна, спокойна и защитена в материален и емоционален план среда. Привързаността на децата им към нея била по-

голяма. Сочи, че поради неоснователността на иска за присъждане на родителските права, неоснователни се явявали и исквете за издръжка и запазване на семейното жилище.

Заедно с отговора на исквата молба, ответницата е депозирала и насрещен иск, с който моли съда:

1. Да прекрати чрез развод поради дълбоко и непоправимо разстройство сключения помежду им на **** год. брак, като към момента не прави искане за произнасяне по въпроса за вината.

2. Да присъди на нея - Х.И. упражняването на родителските права върху сина им - АМ., ЕГН *****, роден преди брака ѝ с ответника и върху дъщеря им - М. МА., ЕГН *****, родена след сключване на брака ѝ с ответника, до навършване на пълнолетие на всяко едно от децата. Моли съда да определи местоживеенето на децата да бъде по местоживеене на майката.

3. Да определи режим на лични контакти между децата АМ., ЕГН ***** и М. МА., ЕГН *****, от една страна, и баща им - М.Р. АШ., от друга, както следва: бащата да има право да взима децата при себе си по една седмица по време на лятната и една седмица по време на зимната ваканция, които седмици да не съвпадат с нейния отпуск, до навършване пълнолетие на децата, както и да прекарват с бащата неговия рожден ден.

4. Да осъди ответника М.Р. АШ., в качеството му на баща на децата ни АМ., ЕГН ***** и М. МА., ЕГН *****, да заплаща ежемесечно чрез нея - тяхната майка и законен представител, издръжка в следните размери - за дъщеря им М. - 200,00 лв. и за сина ем А. - 300,00 лв., която издръжка е дължима, считано от влизане в сила на съдебното решение до настъпване на обстоятелства, водещи до изменение или отпадане на задължението.

5. С оглед исквата претенция за упражняване на родителските права, моли съда да присъди семейното жилище, намиращо се в с. *****, община К., кв. ***** 1, представляващо наследствен имот, притежаван от ответника в съсобственост с негови родственици, да се използва единствено от нея и децата ѝ за период от 1 (една) година, считано от датата на влизане в сила на съдебното решение, както и да присъди, че след изтичането на тази една година тя и децата ѝ ще използват като семейно жилище придобития от нея и ответника чрез покупко-продажба от ***** година недвижим имот, съставляващ съпругеска имуществена общност и представляващ едноетажна масивна жилищна сграда (къща), построена върху общинска земя в УПИ ***, в с. ***** със ЗП от 64,00 кв. м, както и гараж с РЗП 20,00 кв. м и второстепенна постройка със ЗП от 32,00 кв. м., до навършване на пълнолетие на по-малкото от двете деца.

6. Да постанови след развода да продължи да носи предбрачната си и брачна фамилия „И.“.

На основание чл.49, ал.4, СК, вр. с чл. 51, СК, заявява изричното си становище, че при желание от страна на ответника, бракът им може да бъде прекратен чрез постигане на споразумение.

В постъпилия отговор на насрещния иск, ищецът по първоначалния иск заявява, че оспорва обстоятелствената част на исквата молба, фактите, изложени в нея били неточни и неверни.

Твърди, че всичките му пътувания в чужбина осъществявал единствено, за да осигури средства за издръжката на семейството им.

Не отговаряло на истината изложеното за отделянето на „символични“ средства за издръжка на семейството им. Винаги работел и реализирал доходи, които внасял в семейството, правил това и в момента. Обидно било

твърдението, че не показвал никакво чувство на привързаност и принадлежност към семейството.

Не оспорва обстоятелството относно наложената възбрана върху семейното им жилище, в рамките на няколко месеца. Същата била наложена по повод негово незаплатено задължение - дължима д.т. по водено гражданско дело пред РС-гр.ГД, по повод подялба на наследствени земеделски земи, което задължение заплатил веднага, след като научил за него.

В отговора ни исковата молба ответникът излага подробно доводите си относно описаните обстоятелства и твърдения в нея.

Желае бракът му с ищцата да бъде прекратен като дълбоко и непоправимо разстроен. Категорично се противопоставя на искането на ищцата да бъдат предоставени за упражняване родителските права над родените от брака две деца - А. и М., за които се грижил ежедневно, и с които имал силна връзка.

Поддържа искането си и моли на него да бъдат предоставени за упражняване родителските права над двете им деца, с определен разширен режим на контакти с майката, с определен размер на издръжката, посочен в подадената от него искова молба за развод, в посоченият от него размер, както и му бъде предоставено за ползване семейното жилище, находящо се в с. *****, обл. СЗ, което е негово наследствено жилище, и в което децата били родени и израснали. Не се противопоставя за ищцата да продължи да носи брачното си фамилно име И..

Съдът, след като взе предвид допуснатите и приети по делото доказателства, както и проведеното съдебно дирене, намира за установено от фактическа страна следното:

Страните са съпрузи по силата на сключения между тях граждански брак на **** г., за което обстоятелство е съставен Акт за граждански брак № 2 от длъжностното лице по гражданско състояние при Кметство село *****,

Община К., област СЗ. От брака си имат две деца – АМ., роден на **** година в гр. К., с ЕГН *****, непълнолетен (видно от Удостоверение за раждане №*****, изд на ***-**** год от Община К.) и М. МА., родена на **** год. в гр. СЗ, с ЕГН *****, непълнолетна (видно от Удостоверение за раждане №**, изд на ***** год от Община К.). АМ. е ученик в XII клас на *****, гр. К., а М. МА. е ученичка в VIII клас на *****, гр. К..

От приетите по делото Трудов договор №****/23.09.2010 год. и допълнително споразумение към него от 01.10.2013 год. е видно, че ответницата по първоначалния иск и ищца по насрещния – Х.И. е служител по трудово правоотношение в „А“ АД, където получава възнаграждение в размери, съгласно Удостоверение изх. №*****.2021 год. и Удостоверение изх. №****.2021 год, изд. от А АД. Видно от приложените и приети по делото писмени доказателства, ищецът по първоначалният иск и ответник по насрещния – М.Р. АШ., не е страна по трудово правоотношение, няма данни за осигурителен доход и съгласно декларация от 24.04.2021 год. получава доходи от частна строителна дейност в размер, съгласно декларацията, и не получава други доходи.

От исковите молби и отговорите на страните по чл. 131 ГПК, както и от събраните по делото гласни доказателства се установява, че семейството съвместно обитава жилище, представляващо къща с двор, находяща се в с. *****, община К., област СЗ, и представляваща имот, от който съпругът

М.Р. АШ. притежава по наследство идеални части от правото на собственост в съсобственост с трети лица. От твърденията на страните и събраните гласни

доказателства се установява, че до 2010 година съпругът М.А. е пребивавал в чужбина многократно и през продължителни периоди от време, за да работи, като за известно време, в периода ****-****, с него в И са пребивавали и съпругата Х.И., заедно с първородното дете – А.А.. След раждането на дъщеря им – М.А., бащата заминава отново за чужбина и се връща окончателно през 2010 година, откогато семейството живее отново заедно. От твърденията на страните и от събраните гласни доказателства се установява, че взаимоотношенията помежду им се влошават в течение на задграничните пътувания на съпруга, и дори и след установяването му в България през 2010 година, не настъпва подобрение.

От приетото по делото Постановление за отказ да се образува досъдебно производство по прокурорска преписка № ***** на РП, гр. К., се установява, че съпругата г-жа И. е подавала през 2015 год. жалби на два пъти през август, 2015 год. (видно от Уведомително писмо рег. №***** год., изд. от РУ на МВР, гр. К.) срещу съпруга си - г-н А., за причинен ѝ от него психически и физически тормоз. На основание чл. 65 от ЗМВР на съпруга е съставен протокол за полицейско предупреждение, а поради отсъствие на данни за престъпление от общ характер прокуратурата е отказала образуването на досъдебно производство.

Видно от становищата на страните в обменените иски молби и отговори, никоя от тях не е пожелала произнасяне по въпроса за вината по реда на чл. 49, ал. 3, СК, поради което съда не изследва и не коментира отражението на горното обстоятелство върху брачните взаимоотношения. И двамата съпрузи заемат непротиворечивото становище, че брака им е изчерпан откъм съдържание, че емоционалната връзка помежду им е увредена трайно и безвъзвратно, и че желаят прекратяване на брака им чрез развод. Насрещните искания на страните съвпадат и по отношение на претенцията за името на съпругата след развода.

От подадените искова молба, отговор на искова молба и молба за предявяване на насрещен иск, респ. отговор към нея, съдът констатира, че между страните се формира правен спор по следните важни въпроси, свързани с прекратяването на брака:

1. Относно упражняването след развода на родителските права върху родените от брака непълнолетни деца, относно мерките по упражняването на тези права, както и режима на лични отношения между децата и родителите и издръжката на децата;

2. Относно предоставяне ползването на семейното жилище след развода.

От обясненията на свидетелите И.Р.Б. и Д.Ю.Ф. се установява, че съпругът М.А. е пътувал често в чужбина, за да работи. Същото се потвърждава и от обясненията на свидетелките Р.Е.Ч. и Ф.Р. И.. Съдът констатира известно противоречие в обясненията на свидетелите относно издръжката на децата, като първите двама посочват, че бащата дава средства на децата, без да взимат отношение за участието на майката, но посочват, че им е известно, че тя работи и, че тя се е грижила за децата по време на отсъствията на г-н А.. Същевременно, свидетелката Ч твърди, че не знае съпругата – Х.И. да е получавала пари от съпруга си, но че същата е работила и по време на майчинството си, ползвала е заеми от свидетелката, за да издържа децата си, а свидетелката Фатма И., твърди, че съпругът не е участвал пълноценно в издръжката на семейството, включително и в моменти, изискващи извънредни разходи (ортодонтоско лечение на сина), че тя (свидетелката) и бащата на г-жа Х.И. са подпомагали с грижи и финансово семейството на

дъщеря си винаги и особено по време на отсъствието на съпруга А..

По делото е постъпил и социален доклад Изх. №*****1 год., изготвен от ДЯР, заемаща длъжност Директор в Дирекция „Социално подпомагане“, гр. К.. От изводите в доклада, съпругът М. А. не е здравно осигурен и не е записан в листата на общопрактикуващ лекар. По данни от доклада, по-голямото дете – А., обитава пристройка към къщата, извън основната сграда, в която живее семейството. Пак в доклада е посочено, че децата общуват редовно със своите баба и дядо по майчина линия, че имат изградена емоционална връзка с двамата си родители, но се изразява становището, че майката е по-грижовният родител, като бащата проявява по-рядко заинтересованост към ежедневието им. От заключителната част на доклада става ясно, че превес в грижите има майката, която отговорно изпълнява родителските си задължения и успява да осигури на децата си добра среда за тяхното емоционално, физическо и психическо развитие.

От изслушването на непълнолетните деца в съдебно заседание, проведено на 25.09.2021 год. и в присъствието на социален работник от Отдел „Закрила на детето“, гр. К., се констатира следното – непълнолетният А.А. сочи, че и двамата родители се грижат за него и сестра му, че не желае да бъде разделян със сестра си, но че е взел решение да живее с баща си. Непълнолетната М.А. споделя, че за тях се грижи повече майката, и че би искала да живее и при двамата си родители.

По исканията на страните:

1. В исковата молба съпругът М. А. е поискал да му бъде предоставено упражняването на родителските права над родените от брака деца, които да живеят с него в с. ДС, не прави конкретно искане относно режима на лични контакти, иска от съда да определи такъв, съобразно константната съдебна практика.

2. Ответницата Х.И. възразява изцяло срещу искането упражняването на родителските права над децата да бъде присъдено на ищеца и възразява срещу така направеното искане за режим на лични контакти между нея и децата. Заявява, че предявява насрещни искове със същия предмет.

3. Видно от искова молба за насрещен иск, майката Х.И. предявява искане упражняването на родителските права да бъде присъдено на нея, като прави искане за режим на лични контакти между децата и бащата в следните рамки - бащата да има право да взима децата при себе си по една седмица по време на лятната и една седмица по време на зимната ваканция, които седмици да не съвпадат с моя отпуск, до навършване пълнолетие на децата, както и да прекарват с бащата неговия рожден ден.

4. В отговора по насрещния иск, ответникът по него се противопоставя на искането за предоставяне упражняването на родителските права на майката, претендира упражняване на същите от него, твърдейки, че се грижи за децата ежедневно и иска разширен режим на лични контакти, без да конкретизира искането си.

Съдът, въз основа на установеното и като съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, преценени поотделно и в съвкупност, стигна следните правни изводи:

I. По иска с правно основание чл. 49, СК

Страните заемат съвпадащи насрещни позиции, досежно желанието им за прекратяване на брака им чрез развод. И двамата, в качеството си на ищци и ответници, заявяват, че не желаят произнасяне по въпросите на вината. От

техните твърдения и от изслушаните в съдебно заседание гласни обяснения, може да се заключи, че връзката помежду им е изчерпана от съдържание и запазането ѝ не е в интерес на страните, нито на децата. В потвърждение на последното са и констатациите от приетия по делото социален доклад. С оглед горното, съдът счита исковете за прекратяване на брака чрез развод, поради дълбокото му и непоправимо разстройство, за основателни и доказани, и счита че същите следва бъдат уважени.

II. По исковете с правно основание чл. 59, СК.

- Съгласно чл. 59, ал. 2, СК, вр. ал.4, съдът решава въпросите относно упражняването на родителските права и режима на лични контакти между децата и другия родител, и местоживеенето, след като прецени всички обстоятелства с оглед интересите на децата като: възпитателските качества на родителите, полаганите до момента грижи и отношение към децата, желанието на родителите, привързаността на децата към родителите, пола и възрастта на децата, възможността за помощ от трети лица - близки на родителите, социалното обкръжение и материалните възможности.

- Съгласно трайната съдебна практика, при взимане на решението си, съдът следва да се ръководи при отчитане на всички интереси, но приоритет има интереса на децата, за който съдът следи службно.

- На следващо място, желанието на родителите и това на децата, както по въпроса за упражняването на родителските права, така и по отношение мерките за лични контакти, не се явяват задължителни за съда. Техните становища и искания се обсъждат на общо основание и се отчитат при оценка на останалите доказателства по делото, като отново водещ се явява интереса на децата. Това е така, дори и в случаите, в които по делото се установява липса на нормална комуникация и недоверие между двамата родители, каквато е процесната хипотеза. Ето защо, като изхожда от обстоятелствата на конкретния случай, мерките за лични отношения следва да бъдат определени така, че да се създаде нормална обстановка за подържане на отношенията между родители и деца, без чрез така определения режим на лични контакти да се кумулира допълнителен източник на недоразумения и спорове между родителите .

Съобразно разпоредбата на чл. 322, ал. 2, изр. II ГПК, като разгледа заедно с иска за развод предявените искове за упражняване на родителските права и личните отношения между родителите и непълнолетните деца в настоящия случай, съдът счита че, при формиране на преценката си следва да вземе под внимание изводите от социалния доклад, които дават отговор за категоричен превес по отношение участието на майката в грижите за децата – материално, емоционално и интелектуално, както и устните обяснения на четиримата свидетели, от които се установява участие на бащата (макар и с известно непостоянство) в издръжката на родените от брака деца. В допълнение, съдът взима под внимание изводите от социалния доклад за наличие на запазена понастоящем и добра социална връзка между децата и семейството на майката (което е участвало в грижите за тях и през периода на отсъствие на бащата), които изводи се потвърждават и от изслушаните по делото обяснения на свидетелките Ч и И.. Посоченото обстоятелство съдът взима като аргумент при преценката си с оглед задължението си за съобразяване на родителския капацитет на страните не само по тясно персонален критерий, но и въз основа на данните за обкръжаващата родителите среда. Съвсем не без значение за съда е и заявеното в о.с.з. от децата желание относно тяхното местоживеене занапред, а именно – непълнолетният А.А. заявява, че желае да

живее с баща си, а непълнолетната М.А. желае да живее с двамата си родители. От социалния доклад, обаче, се установява, че непълнолетната М. рядко прекарва време с баща си, той не се интересува от това как е минал денят ѝ, не помага за домашните ѝ и двамата разговарят малко. Отчита се и обстоятелството, че много скоро (в началото на м. Декември, 2021 год.), А.А. ще навърши пълнолетие, от който момент наетне ще определя сам местоживеенето си. В становището си пред съда заявява, че не желае да се разделя със сестра си. При взимане на окончателната си преценка, настоящият съд изследва и прецени и възможността дали би било в интерес на децата да живеят разделени, което обсъди, с оглед заявеното от непълнолетния А. желание да живее с бащата. Като взе предвид, че с оглед горния коментар на събраните доказателства, емоционалната връзка на дъщерята с майката е по-силна, като взе предвид възрастта и пола на детето, както и запазване общуването със социалното обкръжение на майката, в което детето е било отглеждано преимуществено до момента (семейството на майката), съдът счита, че следва да предостави упражняването на родителските права върху непълнолетната М. МА. на майката ХД. ИМ.. Що се отнася до упражняването на родителските права върху непълнолетния АМ., съдът счита, че въпреки изразеното в социалния доклад становище, с оглед заявеното от детето желание да живее с бащата, упражняването на родителските права в този случай следва да бъде предоставено на бащата – М.Р. АШ.. Това решение на съда е мотивирано от необходимостта да се даде превес на интересите на децата, като при отчитането им, съдът смята, че трябва да вземе под внимание и желанието на децата, поради тяхното относително зряло виждане към ситуацията.

III. По иска с правно основание чл. 56, СК

На следващо място, доколкото и двамата съпрузи са заявили претенция за ползване на семейното жилище (представляващо наследствено на съпруга М.А.) след развода, заедно с децата (искането на майката Х.И. е за период от една година, считано от датата на влизане в сила на съдебното решение) и при липса на данни за друго семейно жилище, което да може да покрие на изискуемото ниво битовите нужди на децата, както и при липса на заявка от страна на който и да било от родителите да е в състояние да осигури жилищната нужда на детето/децата към настоящия момент чрез друг, годен за обитаване имот, съдът счита, че при разделено упражняване на родителските права от майката и бащата върху двете деца, присъждане ползването на семейното жилище, представляващо притежаван от съпруга в съсобственост с трети лица и по наследство недвижим имот, трябва да се осъществява от двамата родители и децата, при следното реално разделяне на ползването му:

- следва да се предостави за ползване на майката Х.И. на която са предоставени родителските права върху детето М. МА., целия втори етаж от гореописаното жилище, който етаж се състои от коридор, килер, санитарен възел и две спални, за период от една година, считано от влизане на решението в сила, след който период и до навършване на пълнолетие на М. МА., предоставя на майката ХД. ИМ. придобития от съпрузите чрез покупко-продажба на ***** година недвижим имот, съставляващ съпружеска имуществена общност и представляващ едноетажна масивна жилищна сграда (къща), построена върху общинска земя в УПИ ***, в с. *****, със ЗП от 64,00 кв. м, както и гараж с РЗП 20,00 кв. м и второстепенна постройка със ЗП от 32,00 кв. м.;
- следва да се предостави за ползване на бащата М.Р. АШ., на когото са

предоставени и родителските права върху детето АМ., целия първи етаж от гореописаното наследствено жилище, ведно с намиращата се в същото дворно място обитаема жилищна пристройка.

Съдът счита, че по този начин се гарантира необходимия минимум от спокойни битови условия и за двете деца, което следва да е водещият аргумент при формиране на решението му.

На следващо място, като съобрази, че съгласно социалния доклад и заетите от децата позиции, може да се направи извод, че има изградена емоционална връзка между тях и двамата им родители и в този смисъл, това обстоятелства следва да бъде взето под внимание при определяне режима на лични контакти между тях. При отсъствие на конкретни параметри на направеното искане от бащата, съдът счита, че следва да определи следния режим на лични контакти, а именно:

- личните контакти между детето М. МА. и бащата М.Р. АШ. да се осъществяват като бащата да има право да взима детето при себе си всяка първа и трета събота и неделя на месеца, от 9,00 часа в събота до 18,00 часа в неделя, както и по две седмици по време на лятната и една седмица по време на зимната ваканция, които седмици да не съвпадат с отпуска на майката, до навършване пълнолетие на детето, както и да прекарва с бащата неговия рожден ден, в който случай, не следва да се засяга учебната заетост на детето.

- личните контакти между детето АМ. и майката ХД. ИМ. да се осъществяват като майката да има право да взима детето при себе си всяка втора и четвърта събота и неделя на месеца, от 9,00 часа в събота до 18,00 часа в неделя, както и по две седмици по време на лятната и една седмица по време на зимната ваканция, които седмици да не съвпадат с отпуска на бащата, до навършване пълнолетие на детето, както и да прекарва с майката нейния рожден ден, в който случай, не следва да се засяга учебната заетост на детето.

IV. По исковете с правно основание чл. 143, ал. 2 СК

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 2 СК, родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си, като размерът на издръжката се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка и възможностите на лицето, което я дължи – арг. чл. 142, ал. 1 СК. Нуждите на лицата, които имат право на издръжка, се определят от обикновените условия на техния живот, а общественото положение на задълженото лице и размерът на доходите му не следва да водят до присъждане на издръжка в размери, които стимулират към обществено неполезна начин на живот, към лукс или за използване средствата за цели извън издръжката. СК не съдържа други ограничения или условия, които да се спазват при определяне размера на издръжката.

По отношение на претенциите за издръжка и двамата родители в исковите молби са направили искания за определяне на такава, като ищецът по първоначалният иск е поискал присъждане на издръжка, платима от майката, в размер на 350,00 (триста и петдесет) лева месечно за сина А.А. и 220,00 (двеста и двадесет) лева месечно за дъщерята М.А., считано от датата на подаване на исковата молба, до настъпване на законни основания за изменение или прекратяване на същата. Ищцата по насрещния иск е направила искане за присъждане на издръжка, платима от бащата М.А. както следва – в размер на 300,00 (триста) лева месечно за сина А.А. и 200,00 (двеста) лева месечно за дъщерята М.А., считано от датата на подаване на исковата молба, до настъпване на законни основания за изменение или

прекратяване на същата.

От представените от майката удостоверения за дохода ѝ съгласно Удостоверение изх. №*****-2021 и Удостоверение изх №***-2021 год., се установява, че същата получава средно месечно нетно възнаграждение в размер на 1011,00 лв.. От представената от бащата декларация от 27-04-2021 год. се установява, че същият не реализира доходи от трудови правоотношения, но че от частна строителна дейност за периода м. май, 2020 – м. април, 2021, има реализирани приходи в размер на по 1500,00 (хиляда и петстотин) лева, месечно.

Децата са на 17 и на 14 години, като и двамата са ученици в гимназиален етап на средното образование. За да определи размера на месечната издръжка за двамата, съдът прецени потребностите съобразно тяхната възраст, нужните средства за прехрана, облекло, пособия, социален живот и други разходи от първостепенна необходимост за правилното им отглеждане и възпитание. Съдът намира, че задължение и на двамата родители е да отглеждат и издържат децата си, а когато отглеждането се осъществява изключително и само от единия родител, както това става в случаите на възлагане упражняването на родителските права от единия родител, то другият родител следва да компенсира с увеличен размер на издръжката. При така преценените потребности на децата и възможностите на страните, съдът определя месечна издръжка за всяко едно от децата в следните размери:

- за сина АМ. в размер на 400,00 лв. месечно, от които майката следва да плаща 300,00 лв., а разликата да се поема от бащата.

- за дъщерята М. МА. в размер на 300,00 лв. месечно, от които бащата следва да плаща 200 лв., а разликата да се поема от майката.

Началният момент на дължимост на издръжката е датата на подаване на исковата молба.

V. По иска с правно основание чл. 53 СК.

Предвид липсата на спор между страните, следва да се постанови решение, с което след прекратяване на брака да се допусне съпругата да продължи да носи брачното си и предбрачно име – И..

VI. По разноските

Страните не претендират разноски в производството.

Следва да бъде присъдена окончателна държавна такса в размер на 40,00лв., платима от страните по равно по сметка на РС- К..

Съгласно чл. 242, ал. 1 предл. 1-во ГПК съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, като дължи служебно произнасяне, дори и да не е направено искане в тази насока.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА с развод, поради дълбоко и непоправимо разстройство, брака между М.Р. АШ., род. на ***** год., в с. К., общ. С., ЕГН ***** и Х.И. род. на ***** год., в гр. К., общ. К., ЕГН *****, сключен на **** год., в с. *****, общ. К., за което е съставен Акт за граждански брак №2/**** година.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на роденото от брака дете АМ., ЕГН ***** на бащата М.Р. АШ. ЕГН *****, а по отношение на роденото от брака дете М. МА., ЕГН

***** на майката Х.И. ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ местоживеенето на родения от брака АМ., ЕГН ***** при бащата М.Р. АШ. ЕГН *****, на адрес с. *****, общ. К., кв. ***** 1, а на родената от брака М. МА., ЕГН ***** - при майката Х.И. ЕГН *****, на адрес с. *****, общ. К., кв. ***** 1.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични контакти между детето М. МА., ЕГН ***** и бащата М.Р. АШ. ЕГН *****, при който бащата има право да взима детето при себе си всяка първа и трета събота и неделя на месеца, от 9,00 часа в събота до 18,00 часа в неделя, както и по две седмици по време на лятната и една седмица по време на зимната ваканция, които седмици да не съвпадат с отпуска на майката, до навършване пълнолетие на детето, както и да прекарва с бащата неговия рожден ден, в който случай, не следва да се засяга учебната заетост на детето.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични контакти между детето АМ. и майката Х.И. при който майката има право да взима детето при себе си всяка втора и четвърта събота и неделя на месеца, от 9,00 часа в събота до 18,00 часа в неделя, както и по две седмици по време на лятната и една седмица по време на зимната ваканция, които седмици да не съвпадат с отпуска на бащата, до навършване пълнолетие на детето, както и да прекарва с майката нейния рожден ден, в който случай, не следва да се засяга учебната заетост на детето.

ОСЪЖДА Х.И. ЕГН *****, с постоянен адрес в с. ДС да плаща в полза на детето АМ., ЕГН *****, чрез неговия баща – М.Р. АШ., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 300.00 лева (триста лева), считано от датата на подаване на исковата молба, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска, за месеца за който се дължи, до настъпването на законово основание за изменение или прекратяване, на основание чл. 127 ал. 2 вр. чл. 143 СК.

ОСЪЖДА М.Р. АШ., ЕГН *****, с постоянен адрес в с. ДС да плаща в полза на детето М. МА., ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител – Х.И. ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 200.00 лева (двеста лева), считано от датата на подаване на исковата молба, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска, за месеца за който се дължи, до настъпването на законово основание за изменение или прекратяване, на основание чл. 127 ал. 2 вр. чл. 143 СК.

ПРЕДОСТАВЯ ползването на семейното жилище в с. *****, общ. К., кв. ***** 1, представляващо наследствен имот, притежаван от М.Р. АШ. по наследство и в съсобственост с трети лица, както следва:

6.1. на майката Х.И. ЕГН *****, на която са предоставени родителските права върху детето М. МА., предоставя за ползване целия втори етаж от гореописаното жилище, който етаж се състои от коридор, килер, санитарен възел и две спални, за период от една година, считано от влизане на решението в сила, след който период и до навършване на пълнолетие на М. МА., предоставя на майката ХД. ИМ. ползването на придобития от страните чрез покупко-продажба от ***** година недвижим имот, съставляващ съпругеска имуществена общност и представляващ едноетажна масивна жилищна сграда (къща), построена върху общинска земя в УПИ ***, в с. *****, със ЗП от 64,00 кв. м, както и гараж с РЗП 20,00 кв. м и второстепенна постройка със ЗП от 32,00 кв. м.

- на бащата М.Р. АШ., ЕГН *****, на когото са предоставени и родителските права върху детето АМ., целия първи етаж от гореописаното наследствено жилище, ведно с намиращата се в същото дворно място

обитаема жилищна пристройка.

ПОСТАНОВЯВА след прекратяването на брака жената да носи предбрачното и брачно фамилно име И..

ОСЪЖДА Х.И. ЕГН *****, с адрес: с. *****, общ. К., кв. *****, № 1 да заплати в полза на бюджета на Съдебната власт, по сметка на Районен съд – К. 20,00 лв. /двадесет лева и 00 стотинки/ окончателна държавна такса по допускане на развода.

ОСЪЖДА М.Р. АШ., ЕГН *****, с адрес: с. *****, общ. К., кв. *****, № 1 да заплати в полза на бюджета на Съдебната власт, по сметка на Районен съд – К. 20,00 лв. /двадесет лева и 00 стотинки/ окончателна държавна такса по допускане на развода.

Постановява предварително изпълнение на решението, в частта относно присъдената издръжка, на основание чл. 242, ал. 1 ГПК.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните заедно със съобщението за постановяването му, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд, гр. СЗ, в двуседмичен срок от връчването му на страните, на основание чл. 259, ал. 1 ГПК.

Съдия при Районен съд – К.: _____